

Ik weet Wie ik geloofd heb

door: Cp.

2 Timotheüs 1:12

Toen Paulus deze brief schreef, was de tijd van zijn heengaan nabij. Hij werd al als drankoffer uitgegoten. (4:6) Hij kon achterom zien en de weg van het geloof bekijken. Aan het eind van zijn loopbaan, tegenover de dood, spreekt hij met grote zekerheid over de omstandigheden die de christenen aan het einde moeten meemaken. Wat hem betrof, hij was door iedereen verlaten, hij keek vooruit naar wat na zijn vertrek de gemeente zou overkomen. Hij vermaant Timotheüs het goede pand te bewaren voor de tijd dat men de gezonde leer niet meer zou kunnen verdragen.

Laten eens kijken naar wat Paulus ons hierin voorstelt.

Eerst zegt hij: “Want God heeft ons niet gegeven een geest van bangheid, maar van kracht, liefde en bezonnenheid.” (1:7) De Geest van Christus is de Geest van Hem die Satan en de wereld overwonnen heeft. “Heb goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.” (Joh. 16:33) Als de ziel door het geloof de kracht van de Heer Jezus verwerkelijkt, is ze kalm en steunt ze op dit onwankelbaar fundament en vreest ze niets. Op deze manier kan Paulus rustig de dienst en de strijd bekijken. Het gaat hier niet om de vraag van de behoudenis. Hij stond in deze wereld aan de kant van God en de christenen zijn daar ook. Hun positie in dit opzicht is duidelijk en ondubbelzinnig. Misschien zijn het slechte soldaten. Maar als ze God toebehoren zijn ze soldaten van Jezus Christus (2:3). God kan de vrees verdragen en vergeven, maar Hij wil geen vrees tegenover de vijand. Gideon moest iedereen wegzenden die bang waren (Richt. 7). De Geest van God is een Geest van kracht, liefde en bezonnenheid. Door het bewustzijn dat de Geest met je is, geeft je de liefde voor anderen, laat je handelen met wijsheid, laat je niet steunen op eigen kracht. Van Paulus hadden zich velen afgekeerd, niet van Christus maar van Paulus, omdat ze bang waren. Als je bang bent voor de wereld kan je niet handelen met liefde en bezonnenheid, omdat je bezig bent met jezelf. Het is huichelachtig als je deze bangigheid voor de wereld toeschrijft aan de liefde. Paulus voegt er daarom ook aan toe: “Schaam je dus niet voor het getuigenis van onze Heer, noch voor mij, zijn gevangene, maar lijd verdrukking met het evangelie, naar de kracht van God, die ons heeft behouden en geroepen met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar zijn eigen voornemen en de genade die ons gegeven is in Christus

Jezus voor de tijden van de eeuwen” (1:8,9) Er is voor de gelovige geen enkele onzekerheid met betrekking tot zijn behoudenis. Om te kunnen wandelen in heiligheid moet God ons eerst redden. Als de behoudenis niet voor de wandel in heiligheid kwam zou dat veronderstellen dat de mens zich zelf wel kan redden. God wil dat je weet dat je beroofd bent van elke kracht. Dat je al te veel hebt gedaan, en dat alles wat je hebt kunnen doen, verkeerd was in Zijn ogen. Als je de heilige roeping van God hebt begrepen is het gevolg daarvan het inzicht in wat de goddelijke heiligheid eist, en de overtuiging dat je niet gered kon worden door eigen middelen. Als het gaat om de gerechtigheid dan plaatst God je voor zich. Als het gaat om eigen kracht dan plaatst Hij je tegenover Satan. In de tegenwoordigheid van God besef je verschrikt dat het onmogelijk is voor Hem te staan. Ook al ben je jezelf bewust dat God genade is. Op deze manier leer je wat de waarde van Christus is in betrekking tot de gerechtigheid. Maar je moet ook leren wat Hij waard is in betrekking tot de kracht.

Israël in Egypte, bevrijd van de verderfengel, vat moed om te beginnen met God te wandelen. Maar gauw daarna werden ze door Satan aangevallen en ze hadden kracht nodig om stand te houden tegen de vijand. Farao achtervolgt het volk en het volk had geen gerechtigheid voor God, maar God had gerechtigheid voor het volk. Het bloed was aangebracht op de deur van de huizen van de kinderen van Israël. Hetzelfde geldt voor een ieder die begint om met God te wandelen, Satan achtervolgt hem of haar. Wij moeten leren wat Christus is voor ons in betrekking tot de kracht die wij nodig hebben, en waaraan we gebrek hebben. Het gebeurt dikwijls dat iemand die het gevoel verliest dat God voor hem is, zich weer onder de wet stelt als in het begin. Om vrede te hebben moet je Christus kennen als de kracht in de bevrijding van de vijand. De Heer wordt geleid in de woestijn door de Heilige Geest om verzocht te worden. “Want wij hebben niet een hogepriester die niet met onze zwakheden kan meelijden, maar Een die in alle dingen verzocht is als wij, met uitzondering van de zonde” (Hebr. 4:15). Als wij op de een of andere manier tegenover de kracht van Satan ons bevinden, kunnen we door Christus de overwinning op hem behalen. De Heer moedigt de Zijnen aan door tot hen te zeggen: “Ik heb de wereld overwonnen” (Joh. 16:33). Maar als je meent in staat te

zijn zelf de overwinning te behalen, doet God je zwakheid voelen. Wat ons de kracht geeft voor de strijd en de overwinning is het bewustzijn van onze ongeschiktheid en de wetenschap “*Wie wij geloofd hebben*” (vs.12). Als wij op God steunen, is alle kracht van God voor ons. Maar we struikelen elke keer als wij vertrouwen op ons zelf. Wij moeten de ervaring hebben van onze zwakheid in de strijd tegen Satan en ook van onze ongerechtigheid in de tegenwoordigheid van de heiligheid van God. God redt hen die geen kracht hebben, en hen die zich naar hem uitstrekken.

Als wij zwak zijn, dan zijn wij sterk in God. Wij kunnen zeggen in volmaakte eenvoud: “Hij heeft ons gered.” Als God ons niet redt, weet ik niet wie het dan wel zou doen, en ook niet op wat voor manier.

Paulus schaamt zich niet want hij weet wie hij geloofd heeft. De dingen die erop gericht zijn schande te werpen op het christendom hebben geen effect op hem. Hij voelt geen enkele onzekerheid over het voorwerp van zijn hoop. Hoe meer het vat veracht is, hoe meer de schat die het bevat, verheerlijkt zal worden. Hoe meer het vlees die de schat bevat verdrukt wordt, met als oorzaak jaloezie om de schat die de wereld benijdt en veracht. Hoe meer begrip je krijgt van het verschil tussen de wereld en Christus. Je begrijpt dan dat de wereld Hem veracht die jij liefhebt. Christus zal een ieder naar zijn gedachten geven “in die dag”.

Paulus wordt bezocht door Onesiforus (1:16,17), de anderen hebben hem verlaten. God wil dat je beroofd wordt van alles, opdat alle christelijke vreugde van Christus afstromen, zonder dat zou die vreugde niet waarachtig zijn. Paulus heeft zijn pand aan Christus toevertrouwd. (Vs12) Hij heeft het Hem ter hand gesteld, zijn geluk, zijn eeuwig deel. Hij kon daarvoor niet op zichzelf vertrouwen. De waarheid en de heerlijkheid van Christus worden aan de gemeente

toevertrouwd, als een goed pand, dat ze moet bewaren door de Heilige Geest. (Vs14) Maar de getrouwe vertrouwt aan Christus zijn geluk en zijn leven toe. Dan hoeft hij geen moeilijkheden, geen dood te vrezen. Wat de wereld kan doen gaat alleen het vlees aan en dat is goed. Dat is een zegenrijke ervaring voor de christen. Op die manier leren we dat Christus onze schat is. Dat de Heer bewaart “tot die dag” wat hij Hem heeft toevertrouwd. Kunnen wij met de apostel zeggen: “God heeft ons gered!” En omdat Hij ons heeft gered zullen wij aan de aanvallen van de vijand bloot staan.

Toen de Heer Jezus erkend werd door de Vader (Matt. 3:17) leidde de Heilige Geest Hem daarna de woestijn in om verzocht te worden. Daar heeft Hij zijn macht niet ontplooid. Maar als de Satan zich van Hem heeft teruggetrokken voor een tijd en nadat Hij de sterke gebonden had, drijft Hij de boze geesten uit. Als wij niet willen zeggen: “God is mijn alles,” hoewel wij gered zijn, dan moet God ons verootmoedigen om ons te leren dat wij geen kracht hebben.

Als je een nederlaag leidt onderweg door dat je niet gesteund hebt op de ware kracht ben je gauw geneigd om te zeggen dat God niet voor je is. Als je echter hebt begrepen dat Christus je schat is. Dat je buiten Hem geen kracht, geen wijsheid hebt. Dan verwerkelijk je dat je weet wie je geloofd hebt.

Kun je zeggen: “God heeft mij gered”? Kun je ook zeggen: “ik heb geen kracht”? Mijn geluk staat niet op het spel, want dat heb ik toevertrouwd aan Christus en dat kan Satan mij dus niet ontfutselen. Dat is het deel van de gelovige die Christus kent. Die weet wie hij geloofd heeft. Dat wat wij aan Hem toevertrouwen Hij zal bewaren.

Oorsprong: **Onbekend**

Titel: -